

Vzkaz nejen příštím generacím

Je začátek listopadu, období Dušiček. Veliké kapky, vrhané prudkým větrem do skel nezatemněných oken nahánějí husí kůži. Bělovlasý muž držící černou hodinku, sedí ve vyhřáté místnosti, míchá v hrnku kávy. Hnán celoživotní vášní, okultismem a esotérikou, přemýšlí. Však taky věnoval několik let studiu astrologie, přečetl všechna dostupná díla o telepatii a jasnovidnosti, v myšlenkách se mnohokrát dostal tam, kde se fyzicky nikdo z lidí nedostane. Co času ztratil úvahami nad pověstným Charónem? Zdalipak mu po smrti prokáže tu laskavost a přepraví ho na onen druhý břeh? Nato usrkne černého moku a hlavou nechává proudit další úvahy. Jak je to s oním převozníkem se jednou stoprocentně doví, ale co duše? Jak to s ní je, než je propůjčena lidské bytosti a kam se odebere, když ji dotyčný musí vrátit? Za svého docela dlouhého života, dnes se může chlubit, že tento svět už nemůže opustit předčasně, dospěl k názoru, že hned vedle černé díry, té ve vesmíru, aby nedošlo k mýlce, je nekonečná dimenze s kanceláři, určenými pro řízení těchto a podobných záležitostí. Za dveřmi s přeškrtnutým nápisem „Československo“ a pod ním kostrbatými literami dopsáno „Česko“ trůní správní ouřad pro tyto věci. V okamžiku, kdy je nová duše někomu propůjčena, se vrchnímu šéfovi na pultíku rozblíká výstražná kontrolka, rozbzučí ryčný klakson, to, aby se vzpamatoval a konal, kdyby eventuelně ve službě usnul. Protře oči, nahlédne do spisů, podle tabulky vytáhne svíci patřičné délky, zapálí ji, postaví na příslušné místo, vypíše formulář. Například: zrozenec ženského pohlaví, v jedenadvaceti z ní lékaři udělají muže, svíce je délky sedmdesáti let.

Nebo: v knize pohlaví zařazen pod číslo devět, po pubertě převeden pod číslo pětáctýřicet.

Na další stránku vypíše, kde a s kým se bude celý život rozčilovat, šlak, aby to spral, kolik bude živit potomků, zda budou všechny jeho, nebo sousedovy a tak dále. Práskne na to štempel, vhodí do stroje a puntum, jak říkávala teta Žofka. Jo, jo, tak je to! Od tohoto okamžiku se můžete drápat kam chcete, v neděli, když není pánbůh v nebi ale v kostele ráno brzy vstávat a o zlom krk pádit na mši, žít tím nejspřádanějším životem, nebo chlastat první ligu, chamtit, krást, loupit, zahýbat, rozdat se druhým, vše jedno. On vám to ten přístroj, mimochodem vyrobený v Českých strojárnách, stoprocentně zhatí a všichni nakonec dopadnou stejně. Ani jeden si do hrobu nevezme zhora nic! Dumající muž pije poslední doušek. Ano, libuje si, jediná spravedlnost, kterou nelze obejít! Hned mu však proběhnou mozkem divné vidiny. Co kdyby výše popsany institut sídlil třeba u brněnských Trbóšan? Nebo Držkové na Zlínsku, či, nedejbože, v Řitce. Jěžišmarijájosef, to by bylo švindlů, úplatků, podrazů a sfouknutých voskovic. Kolikrát slyšel, jak se někdo holedbá, že ze stovky nesleví ani jediný den. Jojo, všeho dočasu! Tihle naivní lidé zapomínají, že ne oni, ale jedině nejvyšší kancelář určuje, jak dopadnou. Navíc vůbec neberou v potaz skutečnost, že čím je člověk starší, tím je zchátralejší. Přímá úměra se tomu říká. Ve většině případů je organismus před osmdesátkou na tom už tak, že vám začne být fuk, jestli zubatá chrápe nebo čeká, až dostane befele, že váš plamínek dohořel, nebo začíná šmejdít okolo z vlastní iniciativy, z povzdálí pohlíží a hodnotí, jak na tom jste, pokukuje, jak dlouho ještě můžete vydržet. Jedno, jestli jste pán nebo kmán, ateista či věřící.

Hrníček je prázdný, venku už je naprostá tma a on si uvědomuje, že právě narazil na jádro pudla.

Netuší, zda má toto rčení souvislost s pejskem nebo pudlem coby plechovkou, ale nevádí!! Důležitější je totiž fakt, že existuje někdo, kdo může v tomto směru významně zamíchat kartami. A to jsou lékaři. Jestli se tam nahoře s jejich posláním počítá už při délce přidělovaných svíček nikdo neví, ale co když má někdo stanoven život do devadesátky a vinou nesprávné lékařovy diagnózy odejde v šedesáti? Nebo v mimozemských análech a tabulkách má určenou lhůtu padesáti let a doktoři mu svým zákrokem prodlouží pobyt na světě o třicet let? To v tom nadělají docela bordel. Takže vážení, nic se neupejpejte, hod'te všechno za hlavu a pokud možno, žijte naplno! Tím nic nezkazíte!